

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 150/2015
25.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Г.К., због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Г.К. - адвоката Д.Т., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 4543/13 од 27.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Г.К. - адвоката Д.Т., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 4543/13 од 27.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди 3 К.88/10 од 13.11.2013. године окривљена Г.К. је оглашена кривом због извршења кривичног дела проневера из члана 364. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и изречена јој је условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљена у року од 1 (једне) године не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљена је обавезана да плати суду трошкове кривичног поступка у износу од 31.100,00 динара и судски паушал у износу од 2.000,00 динара, а све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљена је обавезана да плати оштећеној Д.Р. износ од 162.895,50 динара на име $\frac{1}{2}$ дела причињене штете, а у року од месец дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 4543/13 од 27.11.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене Г.К. и потврђена је пресуда Основног суда у Кикинди 3 К.88/10 од 13.11.2013. године.

Бранилац окривљене Г.К. - адвокат Д.Т. поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду

КЖ1 4543/13 од 27.11.2014. године, због повреда одредаба чланова 447. став 2. и 448. став 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине правноснажну пресуду Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 4543/13 од 27.11.2014. године и предмет врати том суду на поновно поступање, те да се надокнаде трошкови кривичног поступка на име састава захтева од стране адвоката у износу од 45.000,00 динара, као и да се сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење побијане пресуде у смислу обавезе окривљене да изврши исплату досуђеног износа оштећеној.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 55/2014) прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Имајући у виду да бранилац окривљене захтев за заштиту законитости подноси због повреда одредаба чланова 447. став 2. и 448. став 1. и 2. ЗКП, јер је по ставу одбране другостепени суд повредио право окривљене на одбрану, тачније право ње и њеног браниоца на приступ суду и да учествују у кривичном поступку, обзиром да није сходно члану 447. став 2. ЗКП обавестио окривљену и њеног браниоца о датуму и времену одржавања седнице већа, иако је то захтевано у изјављеној жалби, те имајући у виду да ове повреде нису предвиђене као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљене, односно њеног браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Г.К. – адвоката Д.Т. оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

